

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobkyně: nezletilá T. T. N.
zastoupená zákonnou zástupkyní T. L. N.
zastoupená advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 3. 2021, č. j. MV-31728-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 6. 11. 2020, č. j. OAM-15082-3/TP-2020, MV-174384-1/OAM-2020, kterým zastavilo řízení o žádosti k trvalému pobytu, a to z důvodu zjevně nepřípustné žádosti.

2. Z cizineckého informačního systému správní orgán prvního stupně zjistil, že matka žalobkyně na území pobývá na základě povolení k přechodnému pobytu dle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) jako rodinný příslušník občana Evropské unie s platností od 6. 6. 2019 a otec žalobkyně na základě stejného důvodu s platností od 24. 1. 2017. Rodič dítěte musí mít na území disponovat povolením k trvalému pobytu, přičemž tímto pobytovým oprávněním nemusí nutně disponovat již v okamžik, kdy se dítě narodí. Pokud rodič narozeného cizince získá pravomocné povolení k trvalému pobytu do doby 60 dnů ode dne narození dítěte, je možné žádost považovat za podanou v souladu s § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Rodiče žalobkyně v době narození dítěte a rovněž po celou dobu 60 dnů od narození dítěte nedisponovali povolením k trvalému pobytu na území. Žádost podanou dle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců v návaznosti na § 66 odst. 1 písm. d) téhož zákona je třeba považovat za zjevně právně nepřipustnou dle 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).
3. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí taktéž uvedla, že rodič dítěte musí disponovat povolením k trvalému pobytu, přičemž tímto pobytovým oprávněním nemusí nutně disponovat již v okamžiku, kdy se dítě narodí. Pokud rodič narozeného cizince získá pravomocné povolení k trvalému pobytu do doby 60 dnů ode dne narození dítěte, je možné žádost považovat za podanou v souladu s § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, což se v případě žalobkyně nenastalo. Žalovaná konstatovala, že správní orgán prvního stupně postupoval jak v souladu se zákonem o pobytu cizinců, tak i se správním řádem. Rodiče žalobkyně v době narození dítěte a rovněž po celou dobu 60 dnů od narození dítěte, nedisponovali povolením k trvalému pobytu na území a nedisponují jím ani v současné době. Žádost žalobkyně je proto třeba považovat za zjevně právně nepřipustnou a správní orgán prvního stupně nepochybil, když řízení o této žádosti usnesením zastavil podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu.

II. Shrnutí žalobních argumentů

4. Žalobkyně namítá, že řízení o žádosti její matky o povolení k trvalému pobytu, které doposud nebylo pravomocně ukončeno, je řízením o předběžné otázce, a proto bylo povinností správního orgánu v souladu s § 57 odst. 2 a § 64 správního řádu řízení o žádosti žalobkyně přerušit. Zastavení řízení má žalobkyně za nezákonné, protože žádost není zjevně právně nepřipustná a vada, kterou jí správní orgán prvního stupně vytýká, může být v průběhu řízení zhojena, pokud o žádosti matky o povolení k trvalému pobytu bude rozhodnuto kladně.
5. Žalobkyně namítla, že žalovaná vychází z nesprávně zjištěného stavu věci. Právní zástupce žalobkyně zastupuje její matku v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu a žádné rozhodnutí o zamítnutí odvolání mu nebylo doručeno. Řízení o žádosti matky o trvalý pobyt proto není pravomocně ukončeno ani ke dni podání žaloby.
6. Dále namítá, že z žádného právního předpisu nevyplývá, že rodič, který nemá povolení k trvalému pobytu ke dni narození dítěte, je musí získat nejpozději do 60 dnů od narození dítěte, jinak je třeba žádost dítěte o trvalý pobyt považovat za zjevně právně nepřipustnou. Podle žalobkyně je možno o její žádosti kladně rozhodnout i v případě, kdy její matka získá povolení k trvalému pobytu i po uplynutí 60 dnů od jejího narození.
7. Žalobkyně soudu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného a další podání stran ve věci

8. Žalovaná ve vyjádření odkázala na napadené rozhodnutí, jelikož žalobní argumentace kopíruje odvolací námitky a žalovaná trvá na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí.
9. Žalovaná připouští, že došlo k pochybení z její strany při doručování rozhodnutí č. j. MV-164919-5/SO 2020 o odvolání matky žalobkyně proti rozhodnutí o neudělení trvalého pobytu. Žalovaná vydala toto rozhodnutí dne 16. 12. 2020 a bylo nesprávně doručeno. Po zjištění tohoto pochybení bylo toto rozhodnutí doručeno právnímu zástupci matky žalobkyně dne 31. 3. 2021. Žalovaná pouze uvádí, že žádný z rodičů žalobkyně nedisponuje povolením k trvalému pobytu na území.
10. Žalovaná soudu navrhla, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
12. Předmětem sporu je otázka, zda správní orgán prvního stupně postupoval správně, když zastavil řízení o žádosti žalobkyně o udělení trvalého pobytu z důvodu společného soužití cizinců, a zda odvolání podané proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalovaná posoudila v souladu se zákonem. Sporný je výklad podmínek pro zastavení řízení, respektive možnost jeho přerušení.
13. Podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu platí, že *„řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřípustná“*.
14. Podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců se *„povolení k trvalému pobytu bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců na území“*.
15. Podle § 88 odst. 1 zákona o pobytu cizinců pak platí, že *„narodí-li se cizinec na území, považuje se jeho pobyt na tomto území po dobu pobytu jeho zákonného zástupce, nejdéle však po dobu 60 dnů ode dne narození, za přechodný, není-li dále stanoveno jinak“*.
16. A § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců praví, že *„[p]obývá-li zákonný zástupce narozeného cizince na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, je povinen v době podle odstavce 1 podat za narozeného cizince žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, nebo o udělení povolení k trvalému pobytu. V případě podání žádosti o povolení trvalého pobytu se pobyt narozeného cizince od okamžiku narození do právní moci rozhodnutí o této žádosti považuje za pobyt trvalý“*.
17. Ustanovení § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců umožňuje zákonnému zástupci dítěte narozeného na území České republiky podat žádost o pobytové oprávnění na tomto území, avšak za podmínky, že sám má na území České republiky povolený pobyt (dlouhodobý či trvalý, popřípadě že zde pobývá na vízum – srov. též § 88 odst. 2 zákona o pobytu cizinců). Nesplnění této podmínky vede k zastavení řízení o žádosti o pobytové oprávnění pro novorozeného cizince.

18. Žadatelka (narozená cizinka) o trvalý pobyt musí splnit tři podmínky. První podmínku, stanovenou v § 88 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, žalobkyně splnila, neboť se narodila na území České republiky. Splněna byla i druhá podmínka, stanovená v § 88 odst. 1 ve spojení s § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť zákonná zástupkyně žalobkyně požádala do 60 dnů od narození žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. V případě žalobkyně však nebyla splněna třetí podmínka.
19. Udělení trvalého pobytu narozenému cizinci podmiňuje rovněž to, že jeho zákonný zástupce pobývá na území na základě povolení k trvalému pobytu. V řešené věci zákonní zástupci žalobkyně pobývali na území v době podání žádosti na základě povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka EU. S ohledem na tuto skutečnost správní orgány postupovaly správně, pokud řízení o žádosti žalobkyně bylo zastaveno.
20. V § 88 zákona o pobytu cizinců je taxativní vymezení toho, jakým povolením k pobytu musí zákonní zástupci žadatele disponovat. A z dikce § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců pak vyplývá, že pobytové oprávnění musí mít zákonný zástupce v době podání žádosti za narozené dítě, případně, jak správně uvedly správní orgány, jej získat v době 60 dnů od narození dítěte, tedy v zákonné lhůtě pro podání žádosti. Není tedy pravdou, že by ze zákona nevyplývala povinnost získat oprávnění k trvalému pobytu ve lhůtě 60 dnů od narození dítěte.
21. Soud připomíná, že řízení dle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je řízením o žádosti, a je tedy na žadateli, aby tvrdil všechny rozhodné skutečnosti a činil procesní návrhy. Řízení o žádosti o trvalý pobyt matky žalobkyně není předběžnou otázkou ve smyslu § 57 správního řádu. Správní orgán tedy nemá *ex officio* povinnost řízení přerušit do skončení tohoto řízení o žádosti o trvalý pobyt. Naopak trvalý pobyt rodiče je skutečnost, kterou musí žadatel doložit při podání žádosti dle § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, nejpozději však do konce lhůty k podání této žádosti.
22. Soud dodává, že bez významu bylo v dané věci to, zda se žalovaná dopustila pochybení při doručování rozhodnutí č. j. MV-164919-5/SO 2020 (viz bod 9 tohoto rozsudku). Bez ohledu na tuto skutečnost zákonní zástupci žalobkyně nedisponovali do doby 60 dnů od jejího narození příslušným pobytovým oprávněním.

V. Závěr a náklady řízení

23. Na základě výše uvedeného soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. června 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu